

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVII KONFERENCIJA

Vilnius, 2025 m. gegužės 16 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF Mokslo ir inovacijų
skyriaus Studentų mokslinės veiklos
koordinatore Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2025

Mokslo komitetas:

doc. dr. Valdemaras Jotautas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Violeta Kvedarienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylius
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
Jaun. m. d. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
lekt. gyd. Karolina Žvirblytė-Skrebutėnienė

prof. dr. Pranas Šerpytis
lekt. Artūras Mackevičius
dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
doc. dr. Kristina Ryliškienė
dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
jaun. asist. Andrius Žučenka
Doc. dr. Birutė Brasiūnienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

doc. dr. Rima Viliūnienė
prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
doc. dr. Vytautas Tutkus
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
dr. Andrius Bleizgys
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
Asist. dr. Arnas Bakavičius
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigitas Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Ugnė Šilinskaitė
Austėja Zubauskaitė
Aida Kuznecovaitė
Milda Kančytė
Milvydė Marija Tamutytė
Renatas Kedikas
Fausta Timinskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gailė Mikalauskaitė
Gabrielius Leščinskas
Damian Luka Mialkowskyj
Radvilas Jančiauskas
Maksim Čistov
Ugnė Mickutė
Lina Bludžiutė
Augustė Melaikaitė

Mindaugas Smetaninas
Rafal Sinkevič
Raminta Kasteckaitė
Ernestas Gulbickis
Edgaras Zaboras
Benas Matuzevičius
Sylvia Rogoža
Rūta Valiukevičiūtė
Agnė Vasiulytė
Agata Bruzgul
Valentinas Kūgis
Gabrielė Bielinytė
Vėjas Vytautas Jokubynas
Matas Kuncė
Gintė Grubliauskaitė
Milda Černytė

Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Patricija Griškaitė
Povilas Jurgutavičius
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Augustinas Stasiūnas
Alicija Šavareikaitė
Odeta Aliukonytė
Milda Eleonora Gričiūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišk Bogdzevič
Rokas Dastikas

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2025

© Vilniaus universitetas, 2025

GYVYBĘ GELBSTINTYS ĮGŪDŽIAI NUO MAŽENS: PRADINIO GAIVINIMO MOKYMO SVARBA VAIKAMS

Autoriai. Mindaugas SMETANINAS, III kursas, Julija SVOBONAITĖ, III kursas.

Vadovai. Prof. dr. Pranas ŠERPYTIS, dr. Rokas ŠERPYTIS, VU MF Klinikinės medicinos institutas, Širdies ir kraujagyslių ligų klinika.

Tikslas. Įvertinti pradinio gaivinimo žinias tarp mokyklinio amžiaus vaikų bei nustatyti tikslingų mokymų efektyvumą.

Metodai. 2021–2023 m. atliktas tyrimas, kurio metu mokiniai užpildė du klausimynus – prieš ir po mokymų. Surinkti demografiniai duomenys, nustatytas bazinis pradinio gaivinimo žinių lygis bei iniciatyvą imtis gaivinimo esant reikiamybei. Žinių pokyčiai analizuoti lyginant klausimynų rezultatus, naudojant SPSS. Hipotezių testavimui reikšmingumo lygis $\alpha = 0,05$.

Rezultatai. Išanalizuoti 962 (prieš mokymus) ir 376 (po mokymų) klausimyno atsakymai. Pirmojo klausimyno respondentų vidutinis amžius - 14,62 metų ($\pm 2,69$), 57,17 % - merginos, o 42,83 % – vaikai. Prieš mokymus dauguma (85,45 %; $n = 962$) tikėjo, jog įmanoma atgaivinti žmogų po širdies sustojimo, tačiau tik 44,97 % nurodė, kad „labai tikėtina“ arba „tikėtina“, jog imtųsi pradinio gaivinimo veiksmų. Tik 19,75 % ($n = 962$) vertino save kaip „labai gerai“ arba „gerai“ išmanančius pradinio gaivinimo veiksmus, tačiau net 88,15 % ($n = 962$) respondentų sutiko, jog pradinio gaivinimo mokymasis yra svarbus. Po mokymų pastebėtas statistiškai reikšmingas teisingų atsakymų padidėjimas įvairiais žinių apie pradinį gaivinimą aspektais. Teisingų atsakymų apie krūtinės paspaudimų gylį procentas padidėjo nuo 30,77 % ($n = 962$) iki 72,07 % ($n = 376$), $p < 0,001$, apie paspaudimų dažnį - nuo 51,77 % iki 74,73 %, ($p < 0,001$), apie krūtinės paspaudimų ir įpūtimų santykį - nuo 62,06 % iki 90,69 %, $p < 0,001$. Be to, save kaip „labai gerai“ arba „gerai“ išmanančius pradinio gaivinimo veiksmus po mokymų įvardijo 58,51 % dalyvių ($p < 0,001$). Moksleivių, kurie „labai tikėtina“ arba „tikėtina“, jog imtųsi pradinio gaivinimo veiksmų, skaičius išaugo iki 67,55 % ($p < 0,001$).

Išvados. Atlikta analizė atskleidė statistiškai reikšmingą mokinių pradinio gaivinimo žinių pagerėjimą po mokymų bei parodė teigiamą poveikį jų iniciatyvai pradėti gaivinimą širdies sustojimo atvejais. Rezultatai pabrėžia pradinio gaivinimo mokymų veiksmingumą ir išryškina būtinybę plėsti tokio pobūdžio programas mokyklose.

Raktažodžiai. Pradinio gaivinimo mokymai; širdies sustojimas už ligoninės ribų.